

Abstrakt

V diplomové práci „Téma lásky v poezii generace 27“ jsme interpretovali motiv lásky u tří básníků daného uskupení – u Vicenta Aleixandreho, Pedra Salinase a Luise Cernudy. Zaměřili jsme se na sbírky z období tzv. rehumanizace španělské poezie, ve kterých polidštění znamená návrat milostného tématu a v nichž autoři poukazují na souvztažnost lásky a poezie jako prostředku, jak překonat samotu jedince a vztáhnout se k druhému, ke světu. Nastínili jsme rovněž vliv surrealismu na Vicenta Aleixandreho a Luise Cernudu. Ale vyvrátili jsme tezi, která polidštění španělské poezie této doby vysvětluje pouze vlivem surrealismu, což jsme doložili na příkladu milostné lyriky Pedra Salinase. V průběhu práce jsme se pokusili ukázat, že prvky čisté, odlidštěné poezie z básní nemizí úplně.

U Vicenta Aleixandreho jsme charakterizovali lásku jako kosmickou sílu, která hýbe celým světem, vše ničí a přetváří, propojuje. Zdůraznili jsme tělesnost této lásky a popsali jsme styčné body mezi erotismem a uměleckým procesem. U Pedra Salinase jsme interpretovali lásku jako příběh dvou lidí. Tu zakládá dialog mezi milenci, který přetváří jak lyrický subjekt, tak milovanou. Láska spočívá v napětí, v pohybu mezi extrémními póly. Znázornili jsme základní polohy tohoto milostného příběhu a věnovali jsme se rovněž motivu zájmen a běžných slov. Cernudovo pojetí lásky jsme označili za romantické – nerovný souboj jedince se světem a toužebné hledání transcendentní dimenze života (naplněné lásky) se předkládá jako tragický střet nekonečné touhy s omezenou realitou. Prvotní neurčitost touhy se postupně proměňuje v hořkou jistotu nemožnosti lásky. Milenec v básních vystupuje jako pouhý výtvar lyrického subjektu, jde jen o podnět, záminku lásky. V poslední kapitole jsme shrnuli společné motivy těchto rozdílných pojetí, u všech autorů nalezneme: autenticitu lásky, motivy lehkosti a tíže, lásku jako symbol poezie a tzv. limity lásky (hranice, stěny, čísla, tělo), které vymezují hranice subjektu a lásky. Limity mohou být nahlíženy pozitivně (Aleixandre), negativně (Salinas), nebo dokonce tragicky (Cernuda).

Aleixandřův erotismus i Salinasova láska představují síly, jež dovolují člověku vyjít ze samoty a překonat propast, které ho dělí od ostatních, umožňují navázat spojení s celým světem, anebo s jedinečnou osobou. Cernudovo pojetí lásky po tomto spojení touží, ale nedosahuje ho, vyznění je tragické.